

عرفان و نماز آیت‌الله قاضی آیت الله سید احمد فیری زنجانی چند خاطره از آیت الله قاضی به این شرح نقل کرد:

نقش نماز در زوال ادنوه

آیت الله خوئی نقل کرد که فرزند آیت الله قاضی از دنیا رفته بود، برای تسلیت رفته بودیم، ایشان فرمود: همهٔ همّ و غمّ ما در دنیا تا تکبیرة الاحرام است!

از آیت الله قاضی شنیدم که فرمود: دو سه روز است فکر می‌کنم اگر در بهشت نگذارند ما نماز بخوانیم، چه کنیم؟ ایشان (آقای قاضی) این جمله را با لهجه شیرین ترکی ادا می‌فرمود.

این چه می‌میرد!

حاج آقا مصطفی خمینی از آیت الله سید حسن بجنوردی (پدر اخوان سید محمد و سید کاظم موسوی بجنوردی) نقل کرد و او از مرحوم شریعت که ایشان می‌فرمود: ما هر چه بچه‌دار می‌شویم می‌مُرد، تا اینکه خداوند، فرزندی به ما عطا کرد. گفتند: اگر او را به سیدی هدیه کنی و او برگرداند، زنده می‌ماند. به این نیت، بچه را – که چند ماهه بود – بیرون بردم. اتفاقاً به مرحوم قاضی برخورد کردم. بچه را گرفت، نگاهی کرد و گفت: «ولی این بچه می‌میرد!» و همان هم شد.

• **کتاب: خاطره‌های آموزنده، نوشته آیت‌الله محمدی ری شهری**
انتشارات دارالحدیث قم